

MIRZK (1) *sb m*

mirzk, [mierzk, mirsk].

W e wahania (Cn e pochylone).

sg [*N mirsk*]. ◊ *A mirzk.* ◊ [*I mierzkiem.*]

*Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.; poza tym XVIII w.: mierzch oraz bez cytatu: *mirsk, *mirsch.*

Zmierzch; crepusculum, prima fax noctis, primae tenebrae Cn: [Mirfk/ Crepusculum. Volck L112v. [Cf Crepusculum, die Demmerung/ das ift/ die zeit zwifchen tag vnd nacht. P. Smierzck/ Mrok. Volck 141]].

Wyrażenie: »mirzk wieczorny«: Ty vwefelałz rány świt pozorny/ Y mirzk wieczorny. KochPs 93.

Szereg: »świt i mirzk« cf Wyrażenie.

[Wyrażenie przyimkowe: »z mierzkiem« = o zmroku: z miérzkiem [in caligine; w mroku Leop] wynieśion bądźiefz [...] wyzedłem z miérzkiem [z mrokiem Leop] [...] A książę [...] zmiérzkiem [zá mroku Leop] wynidzie WujBib Ez 12/6-12 (Linde) [możliwa też lekcja: zmierzkiem].

~ W połączeniu szeregowym: polzędł z mierzkiem / pod wieczór/ w ciemności nocny/ y w mroku [graditur in obscuro, advesperascente die, in noctis tenebris et caligine; gdy sie dzień k wieczorowi chyli/ w nocnych ciemnościach y w mroku Leop] WujBib Prov 7/9 (Linde błędnie: z zmierzkiem). ~]

Synonim: mrok.

Cf MIERZCHANIE, [MIERZCHOŚĆ], ZMIERZK

MK